

Yalnız Taş Duvar Olmaz

Dut Pekmezi

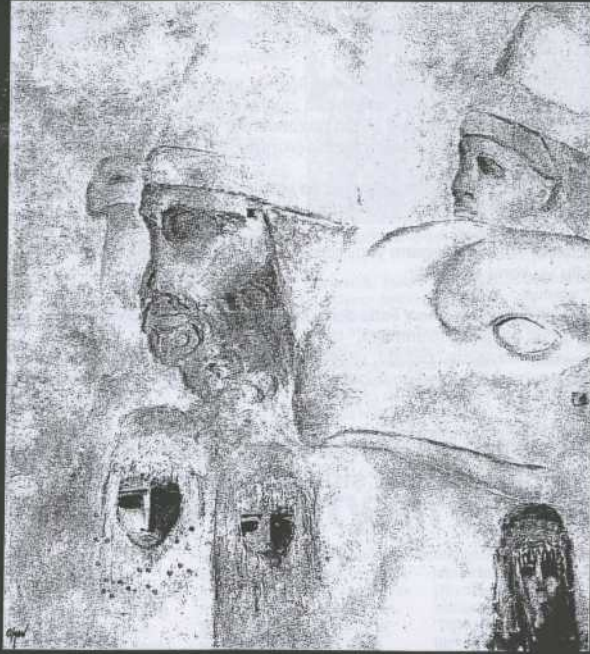
Tutlular Yardımlaşma Derneği / İsviçre
Ağustos 99 Sayı 2

ADİYAMAN

TUT

Kültür Sanat
Festivali

22-25 Temmuz 1999

ORGANİZASYON: NUSRET DEMİR & KADİR DURSUN

Değerli Okuyucu,

Dut Pekmezi'nin bu ikinci sayısında genel olarak Tut Kültür ve Sanat Şöleni'ne ilişkin yazılar bulacaksınız. Çünkü : Bu şölen, sadece Tut açısından değil, çevre il ve ilçeler, kasaba ve köyler açısından da çok önemli bir etkinliktir; hem bölgesinde bir "ilk", hem de program olarak kapsamlı ve kaliteliydi.

Derneğimiz açısından da bu şölen son derece önemliydi. Çünkü : Şölen, derneğimizin amaçlarından biri olan „Tut'un gelişip - güzelleşmesine ve tanınmasına „ büyük katkı sağlıyordu. İkincisi ise, diğer sponsor kurum ve kişiler gibi, şölenin giderlerinin bir kısmını derneğimiz üstlenmişti.

Tut Kültür ve Sanat Şöleni boyunca ilçemiz, bir çok gazeteci, yazar - çizer, çevre il ve ilçelerden yöneticiler ve halk tarafından ziyaret edilmiş, deyim yerindeyse, Tut yeniden keşfedilmiştir. Hemen hemen bütün gazetelerde, yerel ve ulusal düzeyde, hem de bir - kaç kez haber veya yorum şeklinde yazılar çıkmıştır. Bu yazılardan bir - kaç örneği bu sayımızda sunacağız. Dut Pekmezi'nin gelecek sayılarında da yine sözü geçen o gazete yazılarına yer vermeyi sürdüreceğiz.

Gazeteci ve TV - Program yapımcısı Tayfun Talipoğlu „Bam Teli“ adlı programında Tut'u ve Tutlu'yu konu edecektir.

Kısacası Şölen boyunca Tutlu dolu dolu yaşamış, Tutlu olmanın bilincine ve tadına varmış; Tut'ta ortak yaşam güçlenmiştir. Okur - yazar sayısının çokluğu, yetiştirilen her düzeydeki kaliteli insan gücü, Tutlu'nun temizliği ve misafirperverliği, uygar sosyal yapısı bu şölen sayesinde daha da açığa çıkmıştır.

**Daha nice şölenleri beraber yaşamak umuduyla...
Dut pekmezi gibi şirin olmanız dileğiyle...**

Eşek üzerinde papyonlu şef

Orkestra üyeleri 400 metrelik patikada enstrümanlarını sırtlarında taşıdı.

KOMMEGENE Kralı I'inci Antinehos'un, "Bura-ya gelen yerli ve yabancı ahaliyi büyük bir ihtimamla karşılamalı, herkesin eşit derecede keyif alacağı bir şölen hazırlanmalıdır. Burayı insanların eğlenip ibadet etmesi için yaptır-dım" şeklindeki vasiyeti tam 2 bin yıl sonra yerine geldi.

Adıyaman'ın Tut ilçesinde düzenlenen Tut Kültür ve Sanat Festivali kapsamında, Antalya Devlet Senfoni Orkestrası'nın 25 sanatçısı, Nemrut Dağı'nın zirvesinde bir konser verdi. Tam 2 bin 150 metre yükseklikte gerçekleştirilen konserde şef Gürer Aykal yönetiminde ki orkestra, barok dönemin bestecilerinden Antonio Vivaldi'nin en ünlü eseri olan

Dört Mevsim'i seslendirdi. Kommezene Kralı'na ait Tanrı heykel ve rölyeflerinin de tanıklık ettiği konser öncesinde ülgün görüntüler yaşandı. Orkestra üyeleri zirveye kadar olan yaklaşık 400 metrelik patika yolda, müzik aletlerini kenelleri taşıdı. Dört Mevsim'deki piyano partiyonları-na rağmen bu enstrümanın ağır olması nedeniyle Nemrut Dağı'na piyano götürülmeli. Şef Gürer Aykal ise önce eşeğe binmeyi kabul etmedi. Ancak zirveye yakın noktada, islek üzerine eşeğe binerek heykellerin bulunduğu alana çıktı.

Aykal yönetimindeki Antalya Devlet Senfoni Orkestrası'nın tarihi konseri, dağın doğu tarafında heykellerle hediköpler pistinin arasındaki alan-

Dağın yürüyerek tırmanmaya başlayan Aykal, zirveye yakın noktada eşeğe binmeyi kabul etti.

da verildi. Konser sonrasında şef Gürer Aykal Nemrut konserinde neden Vivaldi'nin Dört Mevsim adlı eserini tercih ettiğini sorulara, "Dünya durdukça duracak bir eser olduğu için" diye cevap verdi. Nemrut'ta ilk kez konser vermenin kumüllerine nasip ol-

duğunu belirten Aykal şöyle konuştu: "Dünyanın tanıdığı 8'inci harika olarak kabul ettiği Nemrut Dağı'ndaki bu konser benim için unutulmaz. Anadolu'ya gitmek lazım. Bütün meslektaşlarımdan istediğim, bu özveri-yi göstermeleridir."

YAVUZ/ADİYAMAN (HHS)

Tut'ta Fikret Otyam Meydanı

ADIYAMAN'ın Tut ilçesi'nde belediye binası ile 400 yıllık çınar ağacının bulunduğu meydana Yazar Fikret Otyam'ın adı verildi. "Tut Kültür ve Sanat Festivali'ne katılmak için ilçede bulunan Fikret Otyam tabelayı tarihi ağaca çakarken, "Güneydoğu ve yöre

insanını çok seviyorum" dedi. Tut'ta doğan ve İmralı'da Abdullah Öcalan'ı yargılayan Ankara 2 Nolu DGM Başkanı Mehmet Turgut Okyay'ın adının da bir sokağa ve yapılacak olan spor tesislerine verileceği bildirildi. İznini memleketi Tut'ta geçiren Mehmet Turgut Okyay

sanatçı Edip Akbayram'ın konserini de izledi. Hakim Okyay, sanatçı Sivas'ta yakılan 37 kişinin anısına "Türküler Yanmaz" adlı türküyü seslendirirken, eşinin elini havaya kaldırarak eşlik etti.

Tut Kültür ve Sanat Festivali Üzerine

1. Tut Kültür ve Sanat Festivali'ne ilişkin duyurular yapıldığı zaman çoğu kimse ciddiye almadı; gerçekleşeceğine kuşkuyla baktı. Resmî çevreler bunu kendi ağızlarından samimiyetle itiraf ettiler. Tutlu ise olup bitenleri, yapılan hazırlıkları umarsızca uzaktan izliyordu. Ama festivali hazırlayanlar, **Nusret Demir ve Kadir Dursun** büyük bir istek ve inatla işlerine devam ediyorlardı.

Bütün duyuruların yapılmasına, bütün afişlerin asılmasına karşın hala inanmaz görünen Tutlu, festivalin başlamasına bir hafta kala Vali, Kaymakam, Belediye Başkanı ve bütün Daire Amirlerinin, halktan kimselerin hazır bulunduğu, ilçe merkezinde yapılan basın toplantısından sonra, deyim yerindeyse „Allah Allah, ne oluyoruz!“ demeye başladı. Herkes kendine göre bir hazırlığa girişti: Kahveciler, tıncılar, manavlar kendilerine bir çeki düzen vermeye, temizlik yapmaya başladılar. Özellikle bu basın toplantısından sonra Tut, kalabalıklaştı. Bir yandan yıllardır Tut'a gelmeyen Tutlular, bir yandan gazeteciler, bir yandan festival kapsamında görevli olan kültür ve sanat adamları ve bir yandan da çevre il ve ilçelerden, köylerden gelenler Tut'u doldurmaya başladılar.

Sadace Tutlu değil, çevre il ve ilçelerden, köylerden insanlar ömürlerinde ilk kez şair, yazar, saz ve söz sanatçılan, tiyatro görecekleri; doğrusu ilginçti; merak doruktaydı.

İlk gün, 22 Temmuz 1999 / Perşembe

Bütün gün gittikçe kalabalıklaşan ilçe merkezi akşam yemeğine doğru biraz sakinleşirken, **Şükriye Tutkun**'un konser saatine doğru yeniden kalabalıklaşıyordu. Konserin başlamasıyla beraber ilçe boşalıyor ve Tut Lisesi nin bahçesini **yakalaşık** beş - altı bin **insan** dolduruyordu.

Festivalin açılışı dolayısıyla yapılan konuşmalar ardından müzik, türküler ve şiirler geliyordu. Halk bütün türkülerle eşlik ediyor, türküler de yaşıyor, coşuyor, oynuyordu. **İnsanlar** bir yandan sanki böylesi bir güne olan açık ve susuzluklarını giderirken, bir yandan da büyük bir olgunlukla; itişip -kalkışmadan, bağırıp -çağırmadan sanki, bu tür konserlere hiç yabancı değilmiş görüntüsü veriyordu.

Şiirler ve türküler akşamın serinliğinde, ayın ve yıldızların altında Akdağ'ın yamaçlarına çarpıp köpüklenerek Besni ve Adıyaman ovalarına uçuşuyordu.

Gece yarısına doğru türküler, sazlar ve sözler bitiyor, yürekler hafifliyor, binlerce insan göz göze gelerek başanlı bir **koserin**, başanlı bir başlangıcın sevicini paylaşıyordu.

İkinci gün, 23 Temmuz 1999 / Cuma

Festivalin ikinci günü **gazeteci** - yazar ve **fotograf** sanatçısı **Fikret Otyam**'in, gazeteci ve televizyon program yapımcısı **Tayfun Talipoğlu** ile **Coskun Aral**'in katıldığı bir belediye bahçesinde ki söyleşiyi başladı.

Konuşmacılar kısaca bölge halkının sorunlarını bildiklerini, sorunların sevgi, anlayış, bilgi ve beceriyle giderilebileceğini, her şeyden önce de halkın kendi sorunlarına kendisinin sahip çıkması gerektiğini anlattılar.

Saat 18.00 de başlayan söyleşiyi halk ilgiyle izledi ve alkışlarıyla konuşmacıların düşüncelerini deteklediler.

Saat 21.00 de başlayan **Hüseyin Turan ve Edip Akbayram Koseri** bu kez daha kalabalık ve daha coşkulu başladı. O uzun havalar , o halk türküleri hep halkın, gençlerin bildiği, yıllardır dillerinden düşürmedikleri, zaman zaman belasına katlandıkları türkülerdi; „Leylim ley“ den „Çökertme“ ye, Nazım Hikmet'ten Can Yücel'e özlem gideriliyor; yürekler çarpıp, gözler nemleniyordu.

Eşkiyasız bir Türkiye dileğiyle başlayan konser, gece yarısına doğru kalaylı bir tas gibi parlayan ay ışığının altında kocaman bir halk korosuna dönüşüyordu.

Üçüncü gün, 24 Temmuz 1999 / Cumartesi

Orta yaşlı ve orta yaşın üzerindeki Tutluların yabancı olmadığı bir **Köy Düğünü** şenlendiriyor bu kez Tut'un sokaklarını. Böylece, son senelerde iyice bozulmuş olan bu gelenek yeniden güncelleniyor. At sırtındaki gelinleri kadınlı - erkekli kalabalık bir seymenler topluluğu „gamla dolanarak“ evine getiriyor. Davul - zurna gibi geleneksel müzik aletleriyle yapılan düğünde çiğ köfte yoğurulup, damat traşı yapılıyor. Kim bilir ? Belki de bundan sonra genç kızlar ve genç erkekler böyle düğün isterler.

Festivalin üçüncü günü yapılan bu köy düğününün ardından Tut'un aydınlık insanları **Nemrut Dağı**'na, tanınmış şef **Gürel Aykal**'ın yöneteceği **Antalya Devlet Senfoni Orkestrası**'nın seslendireceği İtalyan **Vivaldi'nin Mevsimler** adlı eseriyle, **Türkiye'nin dört bir yanından gelen seçkin aydınlarla, gazetecilerle**, gecenin gizemli karanlığında, gündüzün sarı ayınlığında sabırla, yıllardır neyi bekledikleri bilinmeyen **Tanrılarla** buluşmaya gidiyorlardı.

Son gün, 25 Temmuz 1999 / Pazar

Festivalin dördüncü ve son günü saat 16.00 daki toplu ağaç dikimiyle başladı. Büyük bir katılımı gerçekleştirilen bu etkinlikle ormana olan sevgi ve yeşil bir Tut yaratmaya olan özlem dile getirilmiş oldu.

Şair **Metin Demirtaş**'ın belediye bahçesinde ki söyleşisiyle devam edildi. Şair Demirtaş, Nasreddin Hoca fıkralarından bir seçki sundu. İzleyicileri hem güldürdü, hem düşündürdü. İzleyici halk, özellikle kadın - erkek ilişkileri konusundaki, Hoca'nın kıvrak ve uygar zekasıyla tanışmış oldu.

Konserlere ve öteki etkinliklere gösterilen halk ilgisi, **Antalya Büyükşehir Belediye Tiyatrosu'nun oynadığı „Aşk Grevi“** adlı oyun için bu kez de Merkez İlköğretim Okulu'nun bahçesindeydi. Bütün bahçe ve sağlı sollu damlar, duvarlar insan doluydu. Çoluk - çocuk, kadın - erkek sanki **yıllardan** beri tiyatro izleyen deneyimli bir toplum gibi; çıt çıkarmadan oyunu izlediler; acı acı güldüler , düşündüler, alkışladılar.

Mutlu sona gelinmişti ; alkışlar, alkışlar, alkışlar... Alkışlar festivali düzenleyen Nusret Demir ve Kadir Dursun içindi. Alkışlar Antalya'dan kalkıp gelen oyuncular içindi. Alkışlar Antalya Belediyesi içindi. Alkışlar festivale her türlü desteği veren Tut Belediyesi ve Kaymakamlık içindi. Alkışlar Fikret Otyam ve Tayfun Talipoğlu içindi. Alkışlar festivale parasal destek sağlayan kurum ve kişiler içindi. Alkışlar o güzel halk içindi.

Son Söz

Festival kapsamında gazeteci - yazar **Fikret Otyam**'a, festivalin düzenlenmesine yaptığı büyük katkılarından dolayı Ulu Cami'nin önündeki meydana, belediye meclisinin aldığı karar uyarınca, **Fikret Otyam Meydanı** adı verildi ve tabelası koca çınara çakıldı.

Aynı şekilde Merkez İlköretim Okulu'nun arkasındaki caddeye ve Vakıf'ta **İsviçre Tutlular Yardımlaşma Derneği**'nin de katkılarıyla yaptırılan spor tesislerine DGM hakimlerinden, hemşehrimiz **Mehmet Turgut Okyay**'ın ismi verildi.

Festival süresince bir çok kez, parasal ve moral desteğinden dolayı İsviçre Tutlular Yardımlaşma Derneği anıldı ve alkışlandı. Ancak Tut Kaymakamı, spor tesislerindeki ad verme töreni sırasında yaptığı konuşmada tesisleri sadece kaymakamlığın yaptırdığını belirterek büyük bir pişkinlik yaptı; derneğin parasal katkısından söz etmedi. Bu tutum konuyu bilen vatandaşlarca oldukça yadırgandı.

İnsanların yaşamlarında unutamadıkları olaylar - gelişmeler olur. Okula başlamak, askerliğe gitmek, evlenmek, ilk kez televizyon görmek veya doğal bir afetle karşılaşmak gibi... İşte Tut'un ve Tutlu'nun yaşamında da bu festivalin böylesine unutulmaz bir yeri olacaktır. Tut'un şehirleşmesi sürecinde yapılan en güzel bir etkinlik olarak hiç unutulmayacaktır. Belki de şimdiye kadar çocuklarının doğumlarına ilişkin, „dut pekmezlerinde, buğday deriminde, sergenlerde doğdu“ diyen analara, bundan sonra „şu festival sırasında“, ya da „festivalden sonra -önce doğdu“ diyen analar katılacaktır.

Nusret Demir'i ve **Kadir Dursun**'u tekrar alkışlıyor ve yürekten kutluyoruz.

Mehmet Karakuş

Tanrıların Ortak Katında Vivaldi'yi Dinlemek

CUMHURİYET

"Zamanın yıpratmasına dirençli bu tapınaksal mezanin temellerini göksel tahtların yakınında atmaya karar verdiğimde, bu kutsal mekân, sadece ben'i yağma yağma hâlâ sıhhat ve selamet içinde olan bednîmi saran hâliyle, tanrının sevdiği ruhun Zeus Oromastes'in göksel tahtlarına yolcu olduktan sonra, ebedî bir istirahatgâh oluzun istemedim; buranın aynı zamanda bütün tanrıların ortak tahtları olmasını da kararlaştırdım".

Bu karar, Kral Mithradates Kallinikos ve Anasever Kral Antiochos Epiphanes Kallinikos kızı Tanrıca, Kraliçe kardeşsever Laodike'nin oğlu Tanrı, Adli ve Epiphanes, Roma ve Helen dostu, utkulu Büyük Kral Antiochos aldı ve kutsanmış taht kaldelerine dokunulmaz harflerle kendi kutukları-ğundan kaynaklanan işleri, ebediyete intikali için yazdırdı.

İÖ 69-36 yıllarında Kommagene Kralı Antiochos'un yaptırdığı 50 metre yüksekliğindeki türmü-llüden sağında ve solunda yine onun yaptırdığı büyük heykellerin yer aldığı "Tanrıların Dağı" Nemrut'ta Güneş Aykırı yönelimindeki senfonik orkestrasından Vivaldi'nin "Dört Mevsim"ini dinliyoruz. Anadolu dört mevsimli bir arada yaşayan canlıdır. Bir de yaşayanların yürükleri dört mevsim-benzer olsa Yaşayanların yürükleri dört mevsim-şir münâkâşeler açabilece. Tıfır deniz düzeyinden 2150 metre yükseklikte duyulan gizemli, mistik ses-vinçler gibi. Senfonik orkestranın konseri toplu halde bulunan Tanrılara da yönelik olsa, insanın bu sevinçten yoksun kalması, pay almaması mümkün değil.

Tut İlçesi Kültür ve Sanat Festivali nedaniyle Adıyaman'ın "Kuş uçmaz kervan geçmez" konu-mundaki Tut İlçesindeyiz. Tut'a bir kültür merke-z kurma amaçlı festival, birçok büyük kentle ya-pılanlardan daha içtenlikli, daha düzeyli. Konserler, söyleşiler, sergiler, halkbilim örnekleri, uçak dik-me törenleri, ilçe dışında yaşayan tüm Tulluların bir arada olması sağlanıyor.

İsviçre'den, Fransa'dan, ABD'den, İsviçre'len ve çevre illerden gelenlerle ilçe seilenmiş. Kiraz, do-mates, ayva festivali olmaktan öte, salt bir kültür, sanat festivali olan bu etkinlik sayesinde uzaktaki-lerle yakındakiler kucaklaşmış, özlem gidermiş-ler.

Festivalin en ilginç ve görkemli etkinliği Nemrut Dağı'ndaki konser. Avusturya'da yapılan Bregeenz Festivali'ndeki etkinliklere koşut bir yaklaşıma dön-üşmüş, konserin aradığı bir nitelik kazanma-sına önem gösterilmiş. Constance gölü Özürün-ün kurulan kitap biçimindeki yüzzer sahnele Gülsönp-e Verdi'nin "Maskeli Balo" operasının izlenim-siz bir mekân kullanılmış.

Festivale Fikret-Filiz Otyam, Tayfun Talipoğlu, Edip Akbayram, Metin Demirtaş, Şükriye Tutkun örneği isimlerin etkinlikleri yanı sıra, Antalya Büyükşehir Belediye Tiyatrosu'nun SİT alan-larındaki tatarı sergileyen "Aşk Grevi" adlı oyunu sergilen-di.

Atatürk Barajı'nın tekrar harekete kavuşturul-duğu kutsal Mezopotamya toprakları kültür ve uy-garlığın birleşmeye başladığı noktada, özgün kim-liğine ve kişiliğine kavuşmanın sevincini duyuyor. Tanrılar da bu sevince Nemrut Dağı'ndan katılıyor-lar.

Böyle nitelikli bir festivali düzenledikleri için Ka-dir Dursun ve Nusret Demir'i, Tut Kaymakamı-ğın, Halkın İyileştirme ve Kültür Bakanlığı'nı kutluyoruz.

Tut Festivali'nin ardından

BÜLENT ECEVİT

TUT/ADİYAMAN - Tut Kültür ve Sanat Festivali'nde, Antalya Hilya İşçileri ile Tutlu Gül Dursun arasındaki sevgi ve dostluk, ayrılık vakti gelişigüçle görüşmelerine dönüştü, bir kavamaç dut pekmeyi oldu.

5 gün boyunca evlerinde kalınmış Hilya. Aynı kapta yemek yemiş, nişafatta buluşmaları yakınığlarda birlikte. Dut pekmeyine birlikte yufka tandırışlardı. Tut'un dağını tagını daha ilk gününle geçitlererek anlatmıştı Hilya'ya. Ağaca çıkıp misafiri için dut bile toplandı. Aynı çatı altında uyumışlar, sahnelerden birlikte uyumışlardı. Zaten büyük pekenden kaç tanrıyı vardı ki Gül'ün. Hücağ kez Kleris'in gitmişti, o kadar. Antalya'ya hep gazetelerden öğrenmiş. Ankara'nın, İstanbul'un adını İsviçreliyalardan duyulmuş. Yedinci sınıfa gidiyordu ve İsviçre'den sonra buluşu üniversiteye gündüz ni belli değildi. O okumak istiyordu ama... Hilya ablanın birkaç günle çok sevinmişti. Hilya da onu. I. Tut Kültür ve Sanat Festivali sona erince, gülen olmak ya da kafan olmak arasındaki zorluğu yaşayan Hilya. Gül, bir kavamaç dut pekmeyi hediye etti. Hilya'ya bir kavamaç dut dostun hüzünlü manzarası, festival konuklarının da dınyalı anlar yaşamama neden oluyorlu "Giden olmak daha iyi galiba" diyor Hilya. Antalya'ya dönecek ve büyük kentin koşuşturmaları arasında yine gülecek.

"Sımsıl Gül, benim yattığım yer her gün girip, dınyalığınuz yerlerde beni hatırlayacak. Ona daha mı zor gelir acaba? Keşke bu kollarınım olmasaydım. Kalan olmak zor. Evet evet zor" diye konuşuyor Hilya yıl boyunca Hilya hakkında dınyalı ama otobüste olsun, uçakta olsun, kucaklında, yitirliğine dınyalı bastırılmış bir şey yapıyordu. Çam kavamaç dut içinde dut pekmeyi. Hiç bırakılmı kavamaç

Hepimizin Başı Sağolsun

Yurdumuz, 17.8.99 gecesi Marmara Bölgesi'ndeki korkunç depremle sarsıldı. Bu korkunç olayda binlerce insan yaşamını yitirdi, binlercesi yaralandı, sakat kaldı. Binlerce insan; çoluk çocuk, kadın erkek, yaşlı genç evsiz barksız, kimsesiz kaldı.

Kısmen de olsa yaraların sarılması, acıların dindirilmesi için binlerce insan yurdumuzun dört bir yanından seferber oldu yardıma koştu.

Almanya, İsviçre, İtalya, Yunanistan, Rusya ve Amerika gibi bir çok ülke o acılı insanlara yardım ellerini uzattılar.

Biz de, Tutlular Yardımlaşma Derneği olarak gücümüzün elverdiği ölçüde yardım yapma kararı aldık ve TRT'nin açmış olduğu kampanya çerçevesinde, İş Bankası aracılığıyla, 23.8.99 tarihinde iki bin İsviçre Frank'ı gönderdik.

Bu ve benzeri durumlarda daha fazla yardım yapabilmemiz için, bu tür olaylara duyarlı olan Tutluları ilişikteki ödeme kağıdıyla derneğimize bağış yapmaya çağırıyoruz.

Çağırımızın boşa gitmeyeceğini umuyoruz ve yapacağınız bağışlar için şimdiden teşekkür ediyoruz.

Tutlular Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu

Tutlular Piknikte Buluştu

Kıymetli 'Tut Bekmezi' okuyucuları, piknik konusuna değinmeden önce izninizle, derneğimizin yayın organı olan 'Tut Bekmezi' ne ilişkin bir çağırıda bulunmak istiyorum:

Gerek Tut'taki, gerekse de İsviçre'de, çevremizde olup bitenlerden az veya çok haberdar olmak istiyorsak dergimize sahip çıkalım; okuyalım, okutalım ve ne biliyorsak yazalım. Ancak böylelikle dergimizi desteklemiş ve geliştirmiş oluruz. Şimdi gelelim pikniğe...

6 Haziran 99 tarihinde TYD'nin Zürich'te bir Gemeinschaftszentrum da düzenlediği pikniğe Tutlular oldukça büyük ilgi gösterdiler.

Piknik dolayısıyla Tut'u, sanki İsviçre'ye taşıdılar; Çeşit çeşit hitaplar yapıyor. etler kızarıyor, sohbetler ediliyor, rakılar içiliyor, oyunlar (seksenbir) oynanıyordu.

Çeşit çeşit hitapları (kıymalı, pırasalı, ıspanaklı) büyük bir istek ve şevkle yaptıkları için Tutlu kadınlara teşekkürler.

O leziz hitaplardan yanılmıyorsam, altı tane yedim. Yapanların ellerine sağlık. Yalnız belirtmem lazım ki; o çeşit çeşit hitaplar çördük ateşiyle ısınan küllenmiş saclarda değil, zamana ve mekana uygun olarak,elektrikli modern saclarda yapılıyordu. O yüzden ne yanan çördük çatırtıları, ne de herhangi bir köseği kokusu ve isisi vardı.

Çocuklar da yalayacakları dondurmaları hak etmek istercesine, evlerde yapılan tatlı ve pastaları büyük bir istekle satıyorlardı.

Tulumba tatlısından yiyemediğim için hala pişmanım.

Kızaran etlerin kokusu başka bir tat veriyordu çevreye. Çarşı ekmeğini de unutmamak lazım...

Tabaklar kızarmış etler, salatalar, közlenmiş domatesler ve biberlerle süslendi, yenildi - içildi...

Akşama doğru ise ne et, ne ekme, ne de başka bir yiyecek - içecek kaldı.

Yani sizin anlayacağımız, herkesin birşeyler yaptığı, herkesin büyük keyif aldığı güzel bir gün geçirildi bu sıkıntılı İsviçre ortamında.

Daha nice pikniklerde buluşmak umuduyla...

Herşey gönlünüzce olsun.

Nevzat Oğul

Tutlular Eğlence Gecesi

- Yiyecekler...
- Sazlar...
- Oyunlar...
- Tombalalar...
- İçecekler...
- Türküler...
- Şiirler...
- Sürprizler...

Değerli Tutlular,
Geleneksel hale gelen „ Tutlular Eğlence Gecesi „ yaklaşıyor.
Sizleri, bütün dostlarınızı ve tanıdıklarınızı gecemize bekliyoruz.

Yer : Gemeinschaftszentrum
Loogarten
Salzweg 1
8048 Zürich

Tarih : 06.11.99
Saat : 14.00 - 24.00

Tutlular Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu

"TOPRAKTAN ÖĞRENİP
KİTAPSIZ BİLENDİR"
DİYOR YA NAZIM,
BİLDİĞİNİ SESENDİRİYOR ŞİMDİ ANADOLU...
TOPRAK SUYLA BULUŞALI
BİR BAŞKA AKIYOR,
BİR BAŞKA DOLAŞIYOR DAMARLARDA KAN...
ÖZLENEN SES GELİYOR ADIYAMAN TUT'TAN...
"SEYİRCİSİ DEĞİL, "OYUNCUSU" ARTIK ONLAR,
BU COĞRAFYANIN...
GÖSTERİLENLERLE YETİNMIYOR,
SESLERİNİ KATMAK İSTİYORLAR
ÇAĞDAŞ DÜNYANIN SESİNE...
ÇABALARINI BİRLEŞTİRİP, KARİKATÜR SERGİSİ AÇIYOR,
NEMRUTTA SENFONİ ORKESTRASININ SESİNİ DUYMAK İSTİYORLAR...
BATAN GÜNE İNAT,
HER DOĞUŞUYLA YENİDEN VAROLUYORLAR GÜNEŞİN.
KADIN, ÇOLUK, ÇOCUK, TÜM TUT İLÇESİ HALKI,
KONUK ETMEK İÇİN SİZLERİ,
MANKEN GÖREVLENDİRMİYOR, HALKLA İLİŞKİLER DERSLERİ ALIYORLAR.
İLETİŞİM ÇAĞIYLA KÜÇÜLEN DÜNYAYA,
GÜNEYDOĞU'NUN BİR İLÇESİNDEN
KOCAMAN SESLER VERİP,
MÜZİKLE, RESİMLE, KARİKATÜRLE, TİYATROYLA
İFADE EDİYORLAR VARLIKLARINI...
...HAYDİ DOSTLAR...!
TEMMUZ AYININ 22'SİNDEN 25'İNE, GÜN DOĞUMUNDAN BATIMINA,
"MERHABA" DİYELİM ADIYAMAN TUT'A...

TAYFUN TALİPOĞLU